

क्रियते तत्र व्यक्तमाचार्याभिप्रायो गच्छते इदं न
भवतीति" मङ्गभाष्यम् ।

निपाद् लि० निजतो न्यगभूतो वा पादो बल । निजप्रदेशे
“भवत्युद्गतो निपादाः” ख० ५।८१।७ “उद्गत उद्गत-
प्रदेशाः निपादाः न्यगभूतदेशाः” सा० ।

निपान न० निपीयतेऽस्मिन् नि+पा--आधारे ल्युट् ।
कूपसमीपस्थे । जलागारे कूपोद्गतजलाधारे कूपादिसमीपे
पशुनां पानार्थमुद्गताधारे अमरः । करणे ल्युट् । शोदो-
हनपात्रे लिता० । श्यातादिषु च “परकीयनिपा-
नेषु न श्याताश्च कदाचन । निपानकर्तुः क्त्वा च
दुष्कृतांशेन लिप्यते” मनुः “गाहतां महिषा नि-
पानकृत्स्नम्” शकु० । भावे क्त । ४निःशेषपाने

निपीडन नि+पीड-भावे ल्युट् । नितरां पीडने पीडि-
वृत् । तत्कार्ये स्त्री “कृत्वा दीननिपीडनां निजमने वद्धा
वचोविध्वंसम्” सा० ६ । [कृतनिष्पीडने ।

निपीडित लि० नितरां पीडितः नि+पीड-क्त । (निगडान)

निपुण लि० नि+पु-क्त । १प्रवीणे क्षिप्रान् दृष्टे “मिलो-
पचारमुक्ताश्च निपुणाः पण्यवोपिताः” मनुः । “यक्ति-
निपुणता लोकसाक्षात्काराद्यवेषात्” काव्यप्र० २४५
“दृष्ट्यं वचो मम परं निपुणं विभाष्य” रघुनाथः ।
अण्णादि० अभूततद्भावेऽर्थे कृतादिना व० । निपुणकृत
निपुणोक्ते “बाभु निपुणाभ्यामादिवाग् वसन्त्यमतेः” वा०
एतद्योगे अचीवः गत्यनामायां दृष्टवी जातरि निपुणः ।
पत्यादियोगे तु न, जातरं प्रति निपुणः” हि०धो० ।

निपुर् ३० निजतः पूर्वते पु० कर्मणि क्तिप् । चिकित्से कृत्वा-
शरीरे “परा पुरो निपुरो मे भवति” बकु० २।१०
“निपुर्ः कृष्णरेहान्” वेददी० । तत्कार्याभ्यामादिना कृष्ण
रूपेण पुरश्चेन तत्पुरश्चक्ष निजतत्वात् तथात्वम् “यत्त-
नमितं लोषा विधीयते तस्य यः स्थविरो धातुस्तत्पुरीषं
वो मध्यमस्तन्नासं योऽपि वस्तनः” आ० उ० इत्यादिश्रुत्या
मनसः कृष्णरेहान्तगतस्य कृष्णभूतेनाहमवेयेन उपची-
यमानत्वात् निजतत्पुरश्चक्षेवं प्राच्यादीनामपि तदन्तर्ग-
तानां तथात्वं ततोक्तमतो विद्वद्देहस्य तथात्वम् ।

निपला स्त्री निजतः कञ् वशाः । जोतिष्यतोक्ततावायु
राजनि० ।

निबन्ध पु० नि+बन्ध-चञ् । १काव्यविशेषे दीयत्वेन प्रतिष्ठते
बहुनि “दद्यात् भूमिं निबन्धं वा कृत्वा शेषशु शेषजेत्”
“निबन्धो ब्रह्ममेव वा” वाच० २६० पञ्चम्यधेदे भूत-

रोधक्ये शरोगभेदे ३बन्धने छ हेमच० “निबन्धायाऽऽसुरी
मता” गीता । निबन्धाति कोष्ठम् अच् । ५निबन्धश्चे
जटाध० । तत्स्थवने हि कोष्ठरोधो भवति ।

निबन्धन न० निबध्यतेऽनेनात्वं वा ल्युट् । १हेतोः हेमच० ।
श्रीषायास्तन्मोनिबन्धनोर्ध्वभागे च अमरः । भावे
ल्युट् । ३बन्धने ३पञ्चे च “अतुल्यतपस्यादा यदुक्तिः
सन्निबन्धना” भावः । ततः श्रद्धादि० चतुरर्थी क ।
निबन्धनक तत्समीपस्थदेशादौ लि० । निबध्यते अनया
करणे ल्युट् । ५निबन्धवाधने क्षियं ऊोप् । “विषय
वती वा प्रवृत्तिरत्यन्ता मनसः स्थितिनिबन्धनी” पात० सू०
निब(व)र्हण न० नि+(व)वर्ह-ल्युट् । मारणे “निबर्हणं
धर्मधर्मेर्विगर्हितं विशिष्य विश्वासयुषां द्विषामपि” नेष० ।
अन्तस्त्वसमध्यमित्येके

निबल लि० नि+भा-क्त । १नितरां भावमाने २उदके च बाह-
स्येऽस्य निबलः न पृथक् प्रयोगः । “प्रकुलतापिबलनि-
भेरभीषुभिः” “उदकेन पूर्वोन्मुनिबलकोचना” भावः
“प्रकृत्यन्तो निभावाः व वा प्रकृत्य उच्यन्ते” बल्ह० ।

निभालन न० नि+बु-मन्-निबलणे भावे ल्युट् । दर्शने
लिता० । [मनेन हि निबलं वधतीति तस्य तथात्वम् ।

निभूत लि० निबलं भूतः । अस्मान्भीते राजनि० । अस्मान्-
निभूयप पु० निभूय नितरां भूया मत्स्यादिद्वेष्याव-
तीर्णं पाति पा-क्त । विष्णो “विष्णवे निभूयसाय
काहा” यजु० २२।२० ।

निभूत लि० नि+भू-क्त । १इते २विभीते इमित्ये ३एताप्ये
५इमे इमित्ये अशाकोपकिते च यजुर्वेदिनि “ममशा
निभूतेभ्युना त्वाम्” रघुः “मधुकरास्तमया उल्लसन्त-
अभिधत्ता निभूताश्चरुज्जले” भावः ।

निमज्ज लि० नितरां मज्जः नि+मज्ज-क्त । जलादौ
नितरां निविष्टे “निमज्जे माध्वन्तर्भनजकश्चेरनादरम्”
रघुगङ्गापरः । निमज्जसादुरदेशादि० वराहा० क ।
नेमज्ज निमज्जसादुरदेशादौ लि० ।

निमज्ज्य पु० नि+मज्ज-भावे क्त्वाच् । निमज्जने “तत्त्वे
कामान्तरैः बाह्यं जगत्स्यं पिङ्गनिमज्ज्युषु” भट्टिः ।

निमज्जन न० नि+मज्ज-भावे ल्युट् । जनादाश्रयादौ
श्रुते “दह्निमज्जनस्यपैति रुधाताम्” मैत्र० ।

निमज्ज्य न० नि+मज्ज-भावे ल्युट् । आश्रयकथाश्रयो-
क्त्यादौ प्रयत्ने । “यदिनिमज्ज्यमाश्रयमाधोऽक्षमन्त्र
प्राद्विषु सिङ् पा० दद्याकरणे प्रत्यवायकसिद्धिमाश्रयम्”